

درد گوش خارجی

ویژه: بیماران

تاریخ آخرین بازنگری: ۱۴۰۳/۰۹/۰۱

تاریخ بازنگری بعدی: ۱۴۰۶/۰۹/۰۱

کد پمفلت: PA-۴۷-۱۰۰۳

شماره بازنگری: ۰۵

جهت دسترسی به اطلاعات آموزشی، بارکد زیر را اسکن نمایید.

معاونت آموزش و سلامت
تهیه کننده: بخش ENT - واحد آموزش سلامت

مجرای گوش خارجی، التهاب، عفونت و زخمی شدن بافت پوششی گوش می گردد و در نهایت باریک شدن کانال گوش خارجی منجر به کاهش شنوایی می گردد.

چه زمانی باید به پزشک مراجعه کنید؟

در صورت عود مکرر التهاب و عفونت گوش باید حتماً با پزشک معالج و متخصص گوش-حلق و بینی برای درمان نهایی و تکمیلی و پیشگیری از آسیب های جدی تر ناشی از عفونت گوش خارجی، مشکل را مطرح نمود.

منابع:

- کتاب پرستاری داخلی و جراحی برونر و سودارث چشم و گوش ۲۰۲۲ ترجمه منصوره علی اصغرپور- دکتر طاهره نجفی

<https://www.wolterskluwer.com/en/solutions/uptodate>

در صورت سؤال یا مشکل در زمینه بیماری خود می توانید بصورت رایگان همه روزه از ساعت ۸ الی ۱۲ بجز تعطیلات به کلینیک آموزش سلامت مراجعه یا تماس حاصل فرمائید.

آدرس: مشهد - چهارراه ابن سینا - میدان امام رضا (ع)
تلفن: ۰۵۱۳۸۵۸۳۸۵۰

وبسایت: emamreza.mums.ac.ir

توصیه های خود مراقبتی در منزل:

* کانال گوش خارجی را تا حد امکان خشک نگه دارید و در هنگام استحمام، گوش خود را از ورود آب و شامپو محافظت کنید.

* پس از استحمام از گوش پاک کن استفاده نکنید و با استفاده از گوشه حوله و باد خنک سشوار، قسمت خارجی گوش را خشک کنید.

* اگر احساس درد داشتید می توانید از یک مسکن مثل داروی استامینوفن یا یک ترکیب از استامینوفن با کدئین یا ایبوپروفن استفاده کنید. ممکن است استفاده از این نوع داروها برای همه افراد مناسب نباشد بهتر است برای مصرف مسکن با پزشک مشورت کنید.

* می توانید از کمپرس گرم و خشک نیز برای کاهش درد گوش استفاده کنید.

عوارض احتمالی این بیماری کدام اند؟

اکثر افراد تجربه ای در زمینه عفونت گوش خارجی با شدت کم و یا زیاد را داشته اند اما گاهی اوقات این عفونت به علت عدم درمان به موقع و رعایت نکردن مسائل پیشگیری از عفونت و طولانی بودن زمان عفونت منجر به باریک شدن

این مطالب به منظور آشنایی با درد گوش خارجی و مراقبت های لازم در مورد آن تهیه شده است. امید است با مطالعه آن قادر باشید دوره درمان خود را به خوبی مدیریت نمایید.

درد گوش به چه علتی به وجود می آید؟

گوش درد مربوط به کانال بیرونی گوش (اندام شنوایی) می گردد. در این وضعیت پوست لایه بیرونی گوش، قرمز و متورم است که ناشی از عفونت باکتریایی یا قارچی می باشد. کانال گوش خارجی یک مجرای کوتاه است که از سوراخ گوش تا پرده گوش در داخل ادامه دارد.

این لایه طبیعی پوشیده از مو و غدد تولید کننده واکس (موم) گوش است. حین استحمام یا شنا آب ممکن است وارد کانال گوش خارجی شده و خارج نشود.

زمانی که شما شنا می کنید یا سرتان را می شوئید و یا زمانی که گوش برای مدت زمان زیادی مرطوب باشد، پوست نرم و خیس می شود و این فرآیند یک محیط ایده آل برای باکتری

و قارچ را بوجود می آورد و آن ناحیه را برای رشد باکتری ها آماده و مستعد عفونت می سازد.

تمیز کردن کانال خارجی گوش با گوش پاک کن، انگشتان دست و دیگر اشیاء، مواد شیمیایی از جمله اسپری مو، شامپوها و رنگ مو که باعث آسیب پوست می شود و به باکتری و قارچ اجازه ورود به کانال گوش خارجی را می دهد.

اگر پوست ناحیه دچار اگزما (آسیب پوستی) شود و نیز در بعضی بیماری های زمینه ای مانند دیابت چون پوست نمی تواند مانع ورود عوامل عفونت زیا خارجی و حفاظت از کانال گوش خارجی گردد ممکن است عفونت گوش ایجاد شود.

نشانه های بیماری کدام اند؟

*** حساسیت کانال گوش:** گوش خارجی ممکن است حتی در زمان لمس زخم شود و احساس خارش داشته باشد و یا ممکن است ترشح چرکی زرد رنگ و یا سبز بدبو در کانال گوش بوجود آمده باشد.

*** اختلال در شنوایی:** کاهش شنوایی، اختلال در شنوایی مانند وزوز و زنگ زدن در گوش بروز کرده باشد.

*** درد:** درد در برخی از بیماران ایجاد می شود.

در مرحله تشخیص با یک سواپ از جرم گوش نمونه برداری شده و نوع قارچ و باکتری مولد عفونت تعیین می گردد.

این بیماری چگونه درمان می شود؟

جهت درمان لازم است به پزشک مراجعه کنید و از اقدامات درمانی خودسرانه، مانند ریختن قطره یا دستکاری گوش پرهیز کنید.

اصول کلی درمان این است که کانال گوش را تمیز و خشک نگه داریم. در صورت امکان کانال خارجی گوش را به ملایمت تمیز می کنند و با یک دستگاه مکش پس از آماده سازی، آهسته با پماد یا قطره اقدام به تخلیه می نمایند.

اگر عفونت جدی باشد یک قطعه گاز کوچک (مش) را که با آنتی بیوتیک آغشته شده است را داخل کانال گوش قرار می دهند. این اقدام طی ۲ الی ۳ روز و تا یک هفته بعد باعث ترمیم پوشش داخل گوش می گردد.

گاهی در مرحله ای از درمان نیاز به آنتی بیوتیک تراپی می باشد که حتی با وجود بهبودی نسبی نیز باید ادامه یابد.

